

[Gudme.]

ordførerne. Skal det være det udvalg, som hr. Thestrup har foreslået? Skal det være den tanke, som fru Nathalie Lind var inde på, at man måske i en weekend skulle have en form for seminar, eller skal det være sådan, som justitsministeren foreslog det, at det skal være ministeriet i samarbejde med retsudvalget og med den fornødne sagkyndige bistand specielt fra straffelovrådet?

Det er ikke sådan, at vi i dag skal tage nogen beslutning; forretningsordenen udelukker direkte, at vi kan tage en beslutning. Jeg synes, det må være rigtigt, at vi får mulighed for med det allerførste at drøfte i retsudvalget eller eventuelt inden for et andet forum — jeg forstod, at statsministeren også gerne ville være med — hvordan vi skal finde ud af det, men jeg er glad for hr. Orla Møllers tilslutning til, at her er der tale om noget, hvor folketing og regering skal være fælles om at gå fremad.

Jeg vil gerne skyde en bemærkning ind, som andre ordførere har givet mig anledning til, og det er med hensyn til advokatstanden. Jeg er selv i det omfang, som muligheden er til stede herfor, når man også skal være her, et nogenlunde aktivt medlem af denne stand, og derfor har det naturligvis været beklageligt, at man ved det, som er kommet frem gennem bagmandsrapporten, har måttet finde nogle af sine kolleger nævnt i ikke særlig attraktive attituder. Jeg synes, det er helt rigtigt, som fru Nathalie Lind sagde, at det er af værdi, at Advokatrådets formand, højesteretssagfører Børge Kock, ganske klart har tilkendegivet, at advokatstanden bør gennemføre en selvjustits, således at man kan kalde disse kolleger til orden. Det er jo sådan, som også justitsministeren var inde på, at dette at drive advokatvirksomhed i virkeligheden stiller videregående krav end dette at drive almindelig forretningsvirksomhed. Man skal ikke blot sørge for at holde sig loven efterrettelig, man skal ikke blot undgå de kriminelle ting, man skal også undgå de anstødelige, ellers handler man imod sine advokatpligter.

Endelig til justitsministeren kun den lille bemærkning, at nu skal vi jo ikke prøve på at gøre tingene sværere, end de er. Justitsministeren har gode og sunde intentioner, men også mange betænkeligheder. Således kunne jeg forstå, at justitsministeren alle-

rede var ved at standse lidt op, når det drejede sig om at komme abonnementsfirmaer vedrørende elmotorer og w.c.kummer til livs, fordi det var svært at finde ud af, hvilket ministerium det nu henhørte under: Nu skal vi være forsigtige, justitsminister, og passe på ikke at få for mange betænkeligheder. Det vi er i gang med, er billedlig talt at skulle bestige Mont Blanc, og så er det lidt kedeligt, hvis man begynder med at falde i sit snørebånd.

Morten Lange: Jeg kan tilslutte mig bedømmelsen af det betydelige følge, justitsministeren fik fra sine kolleger. Jeg må indrømme, at jeg savnede kirkeministeren som den virkelige repræsentant for det, som står bag alt, men lad nu gå med det. Det viser vel i virkeligheden blot den alvor, regeringen ser på denne sag med og jeg mener, det er et væsentligt bidrag til debatten. Så er det ikke blot et stort følge, men også en betydelig mobilisering af flere ministerier, som jeg er enig i det er nødvendigt at mobilisere, hvis vi skal komme videre i sagen.

Derudover er jo spørgsmålet om, hvordan samspillet mellem regering og folketing skal finde sted, kommet ind i debatten, og jeg forstod på justitsministeren, at han var fordomsfri, og det skal man jo være, det er jo godt. Jeg håber, det går så vidt, at vi finder frem til en eller anden arbejdsform, der er hurtig og effektiv og virkelig kanaliserer bl. a. det væld af ideer, som er kommet frem i dag.

Jeg har en lille smule bekymring ved at tro på, at de organer, som plejer at fungere, også godt kan lave en, skal vi sige specielt kraftig og hurtig indsats, men jeg skal være lige så fordomsfri som ministeren og derfor her ikke hæfte mig ved en bestemt form. Jeg mener blot, at vi skal gøre formen til genstand for en forhandling, sådan at vi i virkeligheden ser lidt dybt i, ikke blot at nu overlader vi det til den og den gruppe, men også sådan at vi spekulerer i sådan noget som tilrettelæggelsen af arbejdets hovedtræk, tidsfrister og andet. Ellers sker der det, vi så tit gør her i dette ting, at vi skubber det fra os og siger, det er overladt til et udvalg, og så skal det nok gå.

Jeg var ikke helt tilfreds med ministerens bemærkninger til, hvad jeg sagde om en